

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Daniely Zemanové a soudců Zdeňka Kühna a Miloslava Výborného v právní věci žalobce: **H. Y.**, zast. Mgr. Petrem Václavkem, advokátem se sídlem Opletalova 25, Praha 1, proti žalovanému: **Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie**, se sídlem Olšanská 2, Praha 3, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 1. 2015, čj. CPR-21329-3/ČJ-2014-930310-V242, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 7. 4. 2015, čj. 1 A 11/2015-38, o návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Kasační stížnosti **s e p ř i z n á v á** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Rozhodnutím ze dne 26. 1. 2015 žalovaný zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Policie České republiky, Krajského ředitelství policie hl. m. Prahy, odbor cizinecké policie, ze dne 24. 11. 2014, čj. KRPA-317484-36/ČJ-2014-000022. Tímto rozhodnutím bylo žalobci uloženo správní vyhoštění ve smyslu ustanovení § 119 odst. 1 písm. c) bod 2 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území ČR a o změně některých zákonů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“). Doba, po kterou mu nelze umožnit vstup na území členských států Evropské unie, byla stanovena na jeden rok. Současně mu byla podle § 118 odst. 3 zákona o pobytu cizinců stanovena doba k vycestování z území, a to 10 dnů od nabytí právní moci rozhodnutí.

[2] Žalobce napadl rozhodnutí žalovaného žalobou u Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“), který ji v záhlaví specifikovaným rozsudkem zamítl.

[3] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) se blanketní kasační stížností u Nejvyššího správního soudu domáhá zrušení rozsudku městského soudu. Součástí kasační stížnosti je též návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

[4] Návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti stěžovatel odůvodnil zájmem na spravedlivém procesu. Dále tvrdí, že přezkoumávané rozhodnutí má zásadní dopady do jeho života. Tento zájem jednotlivce převyšuje jakýkoliv důležitý veřejný zájem.

[5] Žalovaný se k návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nevyjádřil.

[6] Při rozhodování o odkladném účinku kasační stížnosti soud zjišťuje kumulativní splnění zákonných předpokladů uvedených v ustanovení § 73 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb. soudního řádu správního (dále jen s. ř. s.), tj. výrazného nepoměru újmy způsobené stěžovateli v případě,

že účinky napadeného rozhodnutí nebudou odloženy ve vztahu k újmě způsobené jiným osobám, pokud by účinky rozhodnutí odloženy byly; a dále absenci rozporu s důležitým veřejným zájmem. Je-li odkladný účinek přiznán, pozastavují se ty účinky napadeného správního rozhodnutí, které z povahy věci pozastavit lze (tj. uložené právní povinnosti nelze vynucovat, přiznaná oprávnění nelze uplatňovat, odejmutá oprávnění zůstávají zachována, atd.).

[7] Důvody možného vzniku nepoměrně větší újmy stěžovatele oproti jiným osobám jsou vždy individuální, závislé pouze na jeho osobě a situaci. Povinnost tvrdit a prokázat vznik újmy má proto on. Musí konkretizovat, jakou újmu by pro něj znamenal výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí a z jakých konkrétních okolností to vyvozuje. Vyličení podstatných skutečností o nepoměrně větší újmě musí svědčit o tom, že negativní následek, jehož se stěžovatel v souvislosti s napadeným rozsudkem městského soudu obává, by pro něj byl zásadním zásahem. Hrozící újma musí přitom být závažná a reálná, nikoliv pouze hypotetická a bagatelní.

[8] Pokud jde o splnění druhého zákonného předpokladu, tj. že přiznání odkladného účinku není v rozporu s veřejným zájmem, soud vychází z povahy věci, z obsahu spisového materiálu, případně z vyjádření účastníků řízení o kasační stížnosti.

[9] K první podmínce přiznání odkladného účinku se Nejvyšší správní soud v kontextu správního vyhoštění vyjádřil v usnesení ze dne 19.11.2014, čj. 1 Azs 160/2014-26. V tomto rozhodnutí nejprve uvedl, že rozhodnutí o správním vyhoštění může představovat zásah do práva na respektování soukromého života ve smyslu čl. 8 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod (dále jen „Úmluva“). Z tohoto ustanovení plyne i závazek procedurální, a to že zásah do práva dle čl. 8 Úmluvy musí vyplývat ze spravedlivého rozhodovacího procesu. Právo na spravedlivý proces zaručuje i právo účastníka vystupovat v řízení osobně a být v kontaktu se svým zástupcem. Dále soud konstatoval, že *„je-li tedy přezkoumáváno rozhodnutí příslušných správních orgánů o správním vyhoštění, je újma, hrozící stěžovateli z jeho výkonu, zřejmá ze samotné povahy tohoto rozhodnutí. To platí přinejmenším, pokud jde o zajištění práva na spravedlivý proces a práva na respektování soukromého života. K tomu musí soud přihlídnout i tehdy, jestliže stěžovatel v žádosti o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti netvrdí konkrétní skutkové okolnosti svého případu ani nenavrhuje důkazy k jejich prokázání.“* (obdobně i např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 8. 2011, č. j. 5 As 73/2011-100). Přiznání odkladného účinku je pro ochranu práv žalobce nezbytné i z důvodu zajištění možnosti jeho účasti na dalším řízení v situaci případného zrušení rozhodnutí městského soudu nebo rozhodnutí správního orgánu a vrácení některému z těchto orgánů k dalšímu řízení. Zásah do stěžovatelových práv by tedy byl v případě nepřiznání odkladného účinku podstatný.

[10] Naproti tomu nelze v projednávané věci dovodit, že by přiznání odkladného účinku mělo způsobit jakoukoli újmu jiným osobám. Soud tedy došel k závěru, že by újma hrozící stěžovateli v důsledku nepřiznání odkladného účinku byla nepoměrně větší, než možná újma hrozící jiným osobám v důsledku jeho přiznání. První kritérium přiznání odkladného účinku je proto splněno.

[11] Pokud jde o druhé kritérium, totiž možný rozpor s důležitým veřejným zájmem, je opět nutné poměřit na jedné straně újmu hrozící stěžovateli v případě nepřiznání odkladného účinku a na straně druhé důležité zájmy společnosti. Pro zamítnutí návrhu přitom nepostačuje pouze existence kolidujícího veřejného zájmu, jak by se mohlo zdát z doslovného výkladu ustanovení § 73 odst. 2 s. ř. s. Toto ustanovení nutno vykládat ústavně konformním způsobem, a proto je třeba za pomoci testu proporcionality vážit intenzitu hrozícího zásahu do základního práva svěřícího žalobci s intenzitou narušení veřejného zájmu (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 8. 2008, čj. 5 As 17/2008 – 131, publ. pod č. 1698/2008 Sb. NSS

pokračování

či výše citované usnesení čj. 1 Azs 160/2014 – 26). Jak již bylo výše uvedeno, na stupnici závažnosti zásahu „podstatný – mírný - nízký“ by újma způsobená stěžovateli nepřiznáním odkladného účinku byla podstatná. Intenzita narušení zmíněného veřejného zájmu by naopak vzhledem k předběžné povaze přiznání odkladného účinku byla nízká nebo maximálně mírná. Nepřiznání odkladného účinku by proto nebylo v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Tím je splněna druhá podmínka pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

[12] Z těchto důvodů Nejvyšší správní soud stěžovateli vyhověl a jeho kasační stížnosti přiznal odkladný účinek. Do rozhodnutí o kasační stížnosti se tak pozastavují účinky rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 7. 4. 2015, čj. 1 A 11/2015-38, rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 1. 2015, čj. CPR-21329-3/ČJ-2014-930310-V242, i rozhodnutí Policie České republiky, Krajského ředitelství policie hl. m. Prahy, odbor cizinecké policie, ze dne 24. 11. 2014, č. j. KRPA-317484-36/ČJ-2014-000022. Soud však připomíná, že usnesení o přiznání odkladného účinku může i bez návrhu usnesením zrušit, ukáže-li se v průběhu řízení, že pro přiznání odkladného účinku nebyly důvody, nebo že tyto důvody v mezidobí odpadly (§ 73 odst. 5 ve spojení s § 107 odst. 1 s. ř. s.).

[13] Současně Nejvyšší správní soud upozorňuje, že přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je svou podstatou rozhodnutím předběžné povahy a nelze z něj předjímat rozhodnutí o věci samé (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 10. 2005, čj. 8 As 26/2005-76, publ. pod č. 1072/2007 Sb. NSS).

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 23. dubna 2015

Daniela Zemanová
předsedkyně senátu